

[Boligministeren]

ler, bortset fra at der *kan* ydes garanti for realkreditlån til erhvervsarealer, der ikke overstiger 5 pct. af beboelsesarealet (f.eks. enkelte nærbutikker). I de sidste 3-4 år er ikke modtaget projekter, der omfatter egentlige butikcentre o. lign., og sådanne projekter ville da også blive afvist. Butikcentre o. lign. er således ikke noget problem i fremtiden, og de verserende sager vedrører da også udelukkende det lidt ældre byggeri, som har fået tilsagn på et tidspunkt, hvor reglerne var væsentlig lempeligere.

3. *Ejerboligbyggeri* må efter de gældende regler kun opføres som særskilte, økonomisk uafhængige afdelinger og uden anvendelse af selskabernes dispositions- og byggefonde eller afdelingernes henlæggelsesmidler. Selskaberne må således have andre midler til rådighed for at kunne indlade sig på ejerboligbyggeri og kan i øvrigt efter den nye bestemmelse i boligbyggerilovens § 3, stk. 6, ikke optage lån til grundkøbsfinansiering – heller ikke til finansiering af grunde, der agtes bebygget med ejerboliger – uden sikker garanti imod tab på grunderhvervelsen.

Hvor selve selskabet har påtaget sig et økonomisk ansvar for sådant byggeri, kan det dog ikke udelukkes, at tab vil medføre risiko for selskabets dispositionsfond. Det har derfor gennem nogen tid i samråd med Boligselskabernes Landsforening været overvejet, hvorvidt og – i bekræftende fald – i hvilket omfang og på hvilken måde selskabernes, i øvrigt i praksis særdeles ringe, aktiviteter på dette område eventuelt vil skulle begrænses.

4. *Entreprenørvirksomhed m.v.* Det er ikke omfattet af de almennyttige selskabers formål at indgå entreprenørkontrakter for fremmed regning. I det omfang et selskab måtte stille sine tekniske og administrative ressourcer til rådighed herfor, må det kun ske under sådanne former, at selskabet som sådant ikke hæfter for kontraktens opfyldelse.

De i spørgsmålet efterlyste overvejelser har således fundet sted igennem nogen tid.

Spm. nr. S 96

Til *forsvarsministeren* (26/10 83) af:

Askjær Jørgensen (UP):

»Kan ministeren i fortsættelse af svar af 20. oktober 1983 på mit spørgsmål nr. S 49 oplyse noget om, hvornår firmaet, der har leveret et antal såkaldte topbetegnelser i henhold til indkøbsordrer af 25. juni 1981 og 22. september 1982, vil blive underrettet om de eventuelle muligheder for fremtidig anvendelse af denne form for topbetegnelse?«

Begrundelse

En erhvervsvirksomhed har hårdt brug for at vide, hvad den kan disponere efter.

Svar (7/11 83):

Forsvarsministeren (Hans Engell):

Farvandsdirektoratets forslag med de af firmaet L. Svendsen Glasfiber a/s leverede topbetegnelser vil først være afsluttet og vurderet i december måned 1983, hvorefter leverandøren vil modtage underretning fra direktoratet.

Spm. nr. S 97

Til *finansministeren* (26/10 83) af:

Askjær Jørgensen (UP):

»Hvad ville det koste statskassen helt at fritage produktionssektoren for at betale bidrag til forskellige ordninger for lønmodtagere, og hvor meget ville statskassen til gengæld spare på kontoen, hvorfra der betales arbejdsløshedsunderstøttelse, når der ville komme langt flere i beskæftigelse, hvis man reducerede prisen på dansk arbejdskraft med de beløb, der hidrører fra de nævnte særavgifter?«

Begrundelse

Som bekendt er dansk arbejdskraft stadig så højt beskattet, at der ikke tilnærmelsesvis er udsolgt af den vare, der hedder dansk arbejdskraft.

Prisen på dansk arbejdskraft er forhøjet ved hjælp af en række afgifter, som den, der køber arbejdskraft, også skal betale f.eks. sygdomsrisiko, arbejdsløshedsrisiko, invaliditetsrisiko, for såkaldt bedriftsundhedstjeneste, for tillægspension, for elevrefusioner, til løngarantifonde og en del mere.